

prima instanță: L.Bagrin
(Judecătoria Centru, mun. Chișinău)
instanța de apel: M.Ciugureanu, L.Popova, A.Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-988/17

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valentina Clevadî

Judecătorii: Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Botnar Valeriu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnar Valeriu
împotriva Companiei de Asigurări „Moldasig” Societate pe Acțiuni și Toma Mihail
cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat în urma deteriorării
automobilului, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Botnar Valeriu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei
Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 05 aprilie 2016, Botnar Valeriu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Companiei de Asigurări „Moldasig” Societate pe Acțiuni și
Toma Mihail cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat în urma
deteriorării automobilului, încasarea cheltuielilor de judecată sub forma plății taxei
de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 30 decembrie 2015 pe la orele
13.30, în mun. Chișinău, pe str. Uzinelor, 5, Toma Mihail conducând automobilul de
model „Lada 21154” cu numerele de înmatriculare AN BA 342, manifestând
imprudență la trafic, ca rezultat a comis tamponarea automobilului de model
„Mercedes Benz S350” cu numerele de înmatriculare KAZ 350, condus de cet.
Botnar Valeriu.

Drept consecință a acestui accident, automobilul reclamantului Botnar Valeriu
de model „Mercedes Benz S350” cu numerele de înmatriculare KAZ 350 ce îi
aparține cu drept de proprietate a fost deteriorat considerabil. Conform actului de
examinare al mijlocului de transport auto nr. 39/01A din 12 ianuarie 2016, suma
prejudiciului material cauzat constituind 32 740,79 lei.

Cercetând circumstanțele și consecințele accidentului respectiv, la 30 decembrie
2015, de către agentul constator din cadrul Direcției Poliție mun. Chișinău în
privința lui Toma Mihail a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție
conform semnelor prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, și în aceeași
zi ultimului i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 40 u.c,
echivalentul a 800 lei și cu 05 puncte de penalizare.

Mai indică că, vinovat de încălcarea Regulamentului circulației rutier și de
cauzarea pagubei a fost recunoscut șoferul mijlocului de transport de model „Lada

21154” cu numerele de înmatriculare AN BA 342, dl Toma Mihail, care posedă certificat de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicul, eliberat de CA „Moldasig” SA.

Relevă că, în rezultatul contravenției comise i-au fost cauzate daune considerabile materiale și morale, potrivit legislației în vigoare, aceste prejudicii urmează să fie recuperate de către contravenientul Toma Mihail și CA „Moldasig” SA.

La 25 ianuarie 2016 în adresa CA „Moldasig” SA reclamantul a depus o reclamație privind restituirea benevolă a sumei despăgubirii de asigurare în mărime de 32 740,79 lei.

În prezent din suma indicată i-a fost achitat numai 18 500 lei, ceea ce nu corespunde costului materialelor, cât și a lucrărilor necesare pentru recondiționarea autoturismului de model „Mercedes Benz S350” cu numerele de înmatriculare KAZ 350, în cazul dat n-a fost achitată integral suma despăgubirilor de asigurare, constituind o diferență de 14 240,79 lei, solicitând achitarea sumei din contul CA „Moldasig” SA în beneficiul reclamantului.

La fel, reclamantul afirmă că, i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, astfel că urmează a fi achitată de către contravenientul Toma Mihail în beneficiul său suma de 5000 lei, drept prejudiciu moral.

Aceste prejudicii constituie sursele bănești cheltuite de către reclamant pentru achitarea asistenței juridice și pentru timpul lipsit pentru afacerile sale, inclusiv expertiza automobilului, discomfortul și tulburările sufletești, provocarea suferințelor psihice și morale foarte puternice și de mare intensitate, stres psihologic, neliniștea, depresii pe care le-a suportat împreună cu membrii familiei sale în rezultatul accidentului, respectiv i-a fost cauzat un prejudiciu moral esențial.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul solicită: recunoașterea în calitate de pârît CA „Moldasig” SA și încasarea din contul CA „Moldasig” SA în beneficiul reclamantului Botnar Valeriu a sumei de 17 668,01 lei, compusă din suma de 14 240, 79 lei - diferența din suma prejudiciului material cauzat în urma deteriorării automobilului de model „Mercedes Benz” cu numerele de înmatriculare KAZ 350, suma de 427,22 lei- taxa de stat și suma de 3000 lei - cheltuieli de asistență juridică; recunoașterea în calitate de pârît pe Toma Mihail și încasarea de la ultimul în folosul reclamantului Botnar Valeriu suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 100 lei, taxa de stat, achitată suplimentar, conform încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 aprilie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2016 s-a respins ca nefondată acțiunea.

La 07.12.2016, în termen legal, Botnar Valeriu a depus apel, solicitând admiterea apelului casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de Botnar Valeriu ca neântemeiat, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2016.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în corespundere cu prevederile art.22 alin.(1) din Legea nr.414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule,

despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între asigurat, persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Analizând actele cauzei, instanța de apel a conchis că, prima instanță a ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind respingerea acțiunii reclamantului, or, părțile au semnat acordul nr.D/RCA/16-51/GE care reflectă consimțământul părților pentru soluționarea amiabilă a cazului.

Mai mult, instanța de apel a notat că, potrivit pct.4 al Acordului, părțile au convenit că despăgubirea de asigurare reprezintă compensarea integrală pentru daunele materiale (avarierea sau distrugerea autovehicolului, a altor bunuri, vătămare corporală sau deces, inclusiv veniturile nerealizate, indemnizații, cheltuieli de transport al persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, de recuperare, de protezare, de alimentație specială, de reciclare profesională, de îngrijire străină, de cumpărare a unui vehicul ș.a.), inclusiv pentru prejudiciul care ar putea să apară ulterior plății despăgubirii de asigurare.

Instanța de apel a invocat faptul că, potrivit pct.5 al Acordului, prin primirea despăgubirii, persoana păgubită declară că nu are nici o pretenție în legătură cu accidentul produs, acum sau în viitor, față de CA „Moldasig” SA sau față de persoana vinovată (f.d.45).

Instanța de apel nu a reținut argumentele apelantului precum că, prejudiciul ar fi mai mare, or, potrivit art.22 alin.(5) din Legea nr.414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, acordul dintre persoana păgubită și asigurător are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile ce decurg din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării acordului, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care, ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale, starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul ei ca urmare a aceluiași accident.

În consecință, acordul încheiat între Botnar Valeriu și CA „Moldasig” SA, la 09 februarie 2016 constituie o tranzacție prin încheierea căruia, ultimii au soluționat toate pretențiile privind plata despăgubirii de asigurare, convenind de comun acord asupra sumei despăgubirii de asigurare pentru pagubele suportate în urma survenirii cazului asigurat. Având în vedere că Acordul încheiat are un caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile ce decurg din pagubele care erau cunoscute la data realizării acordului, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a concluzionat asupra necesității respingerii cerinței reclamantului cu privire la încasarea din contul CA „Moldasig” SA a diferenței din suma prejudiciului material cauzat în urma deteriorării automobilului de model „Mercedes Benz”.

În partea ce ține de cerința privind încasarea prejudiciului moral, instanța de fond corect a constatat că, reclamantul nu a probat existența prejudiciului, astfel, cerința corect a fost respinsă.

La 17 martie 2017 Botnar Valeriu a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de fond cât și cea de apel urma să admită acțiunea reieșind din prevederile art.1301 Cod civil, art.1315 alin.(1) lit.b) Cod civil, art.23 alin.(2) al Legii nr.414 din 22.12.2006.

Totodată, instanța de fond cât și instanța de apel urma să aprecieze critic proba invocată de reprezentantul pârâtului CA "MOLDASIG" SA cu privire la Acordul nr. D/RCA/16-51/GE, privind plata despăgubirilor de asigurare, prin care a fost stabilită despăgubirea de asigurare a autovehiculului avariat "Mercedes Benz S350" cu numerele de înmatriculare KAZ 350 în mărime de 18370,04 lei, deoarece proba menționată nu poate substitui raportul de evaluare a pagubei nr.39/01A din 12.01.2016 întocmit de un expert evaluator.

A mai indicat recurentul că conform art. 1422 din Codul Civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Examinând temeiurile recursului declarat de Botnar Valeriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botnar Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Botnar Valeriu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Botnar Valeriu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru